

Nistirahwa

Õnnistuse õied.

Mued, armsad

Waimulikud laulud,

usule kinnituseks

ja südamele trööstiks.

Tallinas, 1884.

Trükitud wäljaandja kuluga.

Ristirahwa

Õnnistuse õied.

Uued, armsad

waimulised laulud,

usule kinnituseks

ja südamele trööstiks.

Trükitud wäljaandja kuluga, Tallinas 1884.

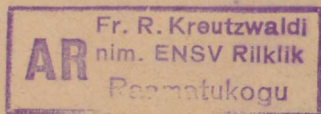
Печатня Ю. Гермса въ Ревелѣ.

Gegen den Druck dieser Lieder ist von Seiten der Livländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorii nach vorgängiger Durchsicht derselben nichts einzuwenden.

Im Namen u. Auftrage der Consistorii:
 St. Marien in Dorpat, A. S. Willigerode
 1884 April 2. Consistorialrath.
 № 668.

Ar 884
 Ristirahva

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 23. Апрель 1884.

102.131* X

1. Taewa Isa arm.

(Wiisil: See aeg on tõest' ukse ees).

Suur Isa arm, oh kuidas ma
Woin sinu heldust kiita?

Kuis woin ma nõdra feelega

Su suurest abist laulda?

Kõik taewad on Su headust täis

Ja maa peal iga rohu õis —

Mull awaldaab Su armu. —

Oh arm, kes Isa süle seest

Ta Poja ära annud,

Kes rahwa õnnistuse eest

On waewa, walu kannud! —

Küüd Lunastaja rist ja surm

Mull tunnistab, et Sinu arm

On kõigist asjust suurem. —

Kõik minu pärast wöttis Ta

Heal meelel kannatada,

Et tahtis õige õnnega

Mind rohkest' rõemustada;
Ta jättis ilu taewasse
Ja astus alla hauasse —
Mind ära lunastama. —

Oh kallis Jsa wõta siis
Mu südant omal ohwriks
Ja täida seda armust täis,
Tee mind Su riigi lapseks!
Oh aita, et ma alati
Käin Jeesu järel kindlaste,
Kuni mind ära kutsud!

2. Hõiskage!

(Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.)

Hõiskage ja hiiitke rõemjast'
Kiitust suure Loojale!
Looge tänu-ohwrid armsast'
Omnistuse toojale!
Kes see maha tuli taewast
Peastma hädalisi waewast:
Nüüd kõik wõiwad keelmata
Rahu-riiki rännata.

Kallimat ei ole wota,
Hing, miks aega wiidad ja?
Jeesu peale wõta loot,

Teda kindlast' armasta!
Sinu eest Ta risti kandis,
Ennast surma sisse andis,
Et sa wõiksid õitseda,
Taewa rõemu maitseada.

3. Ole terve tulemaft.

(Wiisil: Müid ristirahwas laulage.)

Oh ole terve tulemaft
Sa armas Jeesus taewast;
Su abil peasen õeluseft
Ja kõigest hädast waewast!
Oh kingi mulle tarka meelt,
Et ma ei eksiks tõe-teelt
Kuni Su riiki jõuan!

Su armu walgus paistku mull
Kui kõige parem päike;
Kõik tänu kiitust toogu Sull,
Kas olgu suur ehk wäike! —
Nii kaua, kui ma liigun teal,
Käin, kõnnin, elan ilma peal,
Sull tahan auu anda!

4. Tere, tere õnne- tooja!

(Wiisil: Jumal wägew walitseja.)

Tere, tere õnne-tooja,
Tere, armas Jeesuke!
Sulaseks sai ilma Looja,
Et meid tõstaks taewasse:
Kristus selleks tuli maha,
Et meid tahtis wabaks teha!

Taewa tähed, ilma kohad,
Kallis kuldne lautus,
Mäed, orud, metsad, luhad,
Kõrgus ja ka sügawus —
Kõik nüüd kiites rõemjad olge,
Lauldes isa ette tulge! —

Aga sa, oh inimene,
Laula waljumine weel,
Et su armas Jeesukene
Magas sõimes, heinde peal!
Hüia kiites Isa nime,
Tema töö on wäga ime! —

5. Roosite.

(Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa.)

Kord tärkas, talwel külmal kuul,
Mill pole lehte lillil, puul
Üks kaimis, kallis roosite,
Kes kõige elu ehtefe.

Kõik teda nähä püütsiwad,
Ja pärast inglid hüütsiwad:
„Nuu olgu kõrges Jumalal
„Ja rahu maa peal, taewa all!
„Ka inimestest hea meel,
„Sest Peastja ilmus armu teel!“
See roos on helde Jeesuke
Ja taewa Isa Tallefe. —

6. Laulge!

(Wiisil: Müid ristirahwas laulage.)

Müid laulge suure häälega
Kõik koormatud ja waesed,
Ja hüitke rõemsa meelega
Kõik lapsed, mehed, naesed:
See lapsukene sõimes seal
Ja puhta neitsi käte peal
On usklike sõber!

Oh tere taewa Noosife,
Sa ilma Lunastaja!
Oh tere, õnnis Dieke,
Sa helde Lepitaja!
Sind kiidan mina otsata
Ja laulan Sulle lõpmata,
Sa kõige kallim anne.

Oh koidutäht ja kaunistus,
Sa taewa kroon ja sära,
Mu hinge rõem ja õnnistus,
Mu kõige kallim wara!
Oh tule, taewa tuike,
Mu süda on see sõimeke,
Mis padjaks Sulle pakun! —

7. Noemustelle!

(Wiihil: Jeesus surma äravõitja.)

Noemustelle maa ja taewas,
Lunastaja sündinud!
Kõik, kes kõndiswad waewas
Saawad lahti peastetud:
Kurdid kuulwad, sandid käiwad,
Pimedad kõik jälle näewad.
Laulgem kiitust Loojale,
Tema armsa Pojale!

Tõttagem nüüd armu jõeale,
Lunastaja rinnale!
Jättem pattu, jõutkem tõele,
Usu-wõidu hinnale!
Siis kõik waew meilt ära löpneb,
Jeesu arm meid auusast' õppeb —
Kuni saame saarele,
Rahu linna rannale.

S. Taewa Isa sõna.

(Wiihil: Oh Adam sinu eksitus.)

Oh tarkust, wäge õnnistust,
Mis Isa sõnas seisab!
Kes tunneb seda warandust,
See hinge rahu leiab.
Ta olgu meie pärlite
Ja meie kuld ja raha,
Ka meie ilu, ehtete —
Meist õelus jäägu maha!
Ta põlwest põllwe hüidma jääb
Ja seisab liikumata,
Kui maa ja taewas hukka lääb,
Siis jääb ta rikkumata.
Ta juhatab meid armsaste
Siin, läbi hädast, waewast,

Ja talitab ka targaste,
Et valgust näeme taewast.
Ta annab head õpetust,
Mis armas on ja selge,
Toob kurjuselle lõpetust
Ja võidab tõe küllge.
Seepärast püüa hoolega
Ta järel' kindlast' teha,
Siis saad sa rõemsa meelega
Küll taewa õntjust nähä!

9. Unenägu.

(Wiisil: See aeg on tõest' ukse ees.)

Kord heitsin woodi hingama
Ja nägin unes imet:
„Mind wiiti taewa rutuga,
„Seal kuulsin Jeesu nimet;
„Ka Teda ennast nägin seal,
„Ta istus auu-järje peal
„Ja teretas mind armsast'.
„Kui ümber ringi waatasin,
„Siis nägin palju ilu,
„Kus poole ial astusin,
„Seal kõlas rõemus elu.
„Kõik inglid hulgal hüütsiwad

„Ja halleluuja laulsiwad,

„Sell Isal ja sell Pojal.

„Seal ilu-roosid õitšesid,

„Puud kaunist wilja kantsid,

„Kõik hinged rõemu maitšesid

„Ja Pojal tänu antsid.

„Eht päike küll ei paistnud seal,

„Kõik walgus süiski selgem teal

„Weel oli, kui süin ilmas.

„Kõik linna majad, wärawad

„On kullast, pärlist tehtud,

„Mis suures ilus särawad

„Ja saawad kõigist nähtud.

„Ka uulitsad on ilusad,

„Kõik kohad wäga nägusad,

„Ma tuntsin palju rõemu!

„Ka pühad hinged laulsid süis,

„Neid tahtsin armsast' kuulda;

„Neil oli nõnda ilus wiis,

„Et rääkida ei suuda.

„Ma wõtsin suure rõemuga

„Ka laulda ühes nendega

„Ja tõstsin oma hääle.“

See järel üles ärkasin,

Kui olin taewas laulnud

Ja pea selgelt märkasin:
Kõik oli unes olnud. —
Sest saadik on mu mõte hiiid,
Mu kõige suurem soov ja püüd,
Et võiksin taewa saada. —

10. Kallim hingitus.

(Wiisil: Niiid ristirahwas laulage.)

Kui rahwas kõndis udu sees
Ja pilkses pimeduses,
Ei olnud armu, abi ees,
Waid effis rumaluses,
Siis ütles Jsa: „Niiid on aeg!
Niiid mine minu armas Poeg
Ja lunasta neid ära!“

Poeg täitis soowi rõemuga
Ja kuulas Jsa sõna,
Sai inimeseks armuga,
Tõi rahwal elu-manna:
Kõik kurdid tegi kuulma ta,
Kõik keeletumad rääkima
Ja jalutumad käima.

Kõik pimedad said nägemist
Ja surnud tõusid üles,
Ei jätanud Tema aitamist,

Ta süda armust põles;
Kes Teda appi hüitsiwad
Ja õigust teha püitsiwad,
Keed saidwad õnne-riiki.

Oh arm, oh imeline arm,
Kes jättis taewa maha!
Münd tuli peastma, kes ma põrm,
Ja wõttis walu nähä!
Arm waewas Teda risti peal,
Kus ilma süita suri seal,
Kes Jumala poeg oli. —

Oh kallid taewa kingitus,
Oh helde abi-andja,
Sa ristirahwa õnnistus
Ja tõe-teele kandja,
Sind tahan kiita, tänada
Ja Sulle laulda lõpmata
Kuni Su riiki jõuan! —

11. Ole rahul!

(Wiisil: See aeg on tõest' uffe ees.)

Hing ole rahul, rõemusta,
Sa hingad Jsa süles,
Sa leiad rahu lõpmata
Kui waatad waewast üles,

Sind kinnitab hea elu-kaew
Ja sulle paistab rõemu päew
Seepäraſt ole rahul!

Su Jsa on täis armastuſt
Ja helde Tema ſüda,
Ta on täis õiguſt, walguſtuſt,
Hing uſu julgeſt ſeda!
Kui oled ſuure häda ſees,
Ta peaſtab ſind, kui abimees,
Seepäraſt ole rahul!

Kui wiimaks tuleb wiimne päew,
Mill Jſſand kohut mõiſtab,
Siis lõpnud on ſu mure, waew,
Siis Ta ſind taewa tõſtab,
Kus tunned rõemu oſſata
Ja laulad Loojal lõpmata,
Seepäraſt ole rahul! —

12. Palumine.

(Wiisil: Oh wõitlejad, et käige peale.)

Oh Jsa, kõige ilma Looja
Su poole uſkus hüiame!
Sa meie elu, õnne tooja,
Su järel käia püüame!

Oh õnnista ja õpeta,
Et õelus meid ei lõpeta!

Oh Jeesus kallis tõe walgus,
Mu meelt ja südant soojenda!
Sa hariduse ülem algus,
Mull õiget tarkust õpeta!
Siis wõin ma wahwast' wõidelda,
Kuni Su riiki jõuan ma. —

13. Kui kaua?

(Wiisil: Müüri ristirahwas laulage.)

Kui kaua käin weel ilma peal,
Mill surm mind surub hauda?
Mill lõpeb otja elu teal,
Mill aeg wõib mööda jõuda?
Kus aastad, päewad, tunnid jäid,
Mis minu filmad nähä said?
Kõik möödas, kõik on läinud.

Misama kaun mina ka,
Pea olen ära läinud,
Mii sündis kõige teistega,
Mis minu filmad näinud.
Mis mullast wõetnd, mullaks saab,
Mis taewast antud, taewa lä'äb,
See loojast nõnda loodud.

Seepärast olgu minu püüd,
Mu ülem soow ja mure,
Mu kõige suurem hool ja hüüd:
Et minu waim ei sure,
Et Jeesus elaks südames
Ja headus, puhtus tegudes.
Siis wõiksin rahun minna.

14. Üra kurwasta!

(Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa.)

Oh Siion ära kurwasta,
Su Jumal sind ei unusta,
Kui pattu, kurjust wihkad sa
Ja tõe-tee peal kõnnid ka!

Ta kaitseb, kui hea karjane
Ja toidab, kus maa marjane.
Kes efsin'd teelt, neid otjib Ta
Ja ühendab siis karjaga.

Sest armas hing, oh rõemusta
Ja taewa Talle armasta,
Kes werega sind lunastas
Ja õigusega ehitas.

Ta armu jõgi owates,
Mis walu haawust woolates

Nüüd lootjaid joodab, rõemustab
Ja neile elu-kaewuks saab.

Tõest' kallis on see rõemu päew,
Mill lõpeb ära mure, waew,
Mill paradüüsis õitseme
Ja taewa õnne maitseme!

Sest käigem ikka tõe teel
Ja wõidelgem, et kuri meel,
Ei wõitu wõtaks meie käest —
Meil abi tuleb Jeesu wäest! —

15. Tõutus.

(Wiisil: See aeg on tõest' usse ees.)

Kõik elu aega tahan ma
Sind, Jumal auustada,
Ma tahan kõikis paikus ka
Su headust kuulutada!
Mu meel ja süda ärkagu,
Mu ihu, hing Sind teenigu,
Kõik olgu Sinu päralt! —

Kes Jeesu nime usuwad,
Nuu Jumalale antkem!
Kes Tema wäge tunnawad,
Nuu Jumalale antkem!
Ta awitab ja kinnitab,

Meid suurest armust õnnistab,
Muu Jumalale antkem! —

16. Tulge.

(Wiisil: Müid ristirahwas laulage.)

Oh rahwas, kuulge, tulge nüüd
See armastuse ligi,
Mis kautas kõik teie süüd
Ja kandis walu, higi!
Teist halwad mõtted lahkugu
Ja igaweste kadugu,
Kõik saage Tema omaks!

Sest helde Jeesu armastus
Meid juhatab ja saadab,
Ta on meil kallim rõemustus,
Mis peale süüda waatab:
Hea wihtm, mis kasu saadab teal,
Hea waike, pehme tuule hääl,
Mis puhub kurjust ära.

17. Sige walgus.

(Wiisil: Oh wõitlejad, et käige peale.)

Oh wõta walgust süüdamesse
Ja hoiä pimeduse eest!

Need kiired ilma rajadesse
Sealt paistwad weikse sõime seest:
Nad põrgu ära wõidawad
Ja surma oda murravad.

Ses walguses saad wiimaks nähä,
Sa oma hinge õnnistust.
Kui kustub päike, kuu ja eha,
Kui ilma peal on pimedus,
Siis armas Jeesus täieste
Jääb walguseks weel sinule.

18. Täna Jeesust.

(Wiisil: See aeg on tõest' ukse ees.)

Dh täna armast Jeesukest,
Kes maha tuli taewast
Sind lunastama pattudest,
Sind peastma kõigest waewast!
Ta lihas, weres tõeste
Ent wennaks andis sinule,
Sest täna Tema heldust!

Dh aita, Jeesuke, et ma
Sind uskus wastu wõtan
Ja iga töö ning teuga
Su järel käia tõttan,
Et Sinu armust rõemustan

Ja selle läbi taewa saan,
Kui wiimne tund mull tuleb!

19. Kõige kallim karjane.

(Wiisil: Minu jüda rõemustelle.)

Glundja, ilma Looja,
Hinge õnnistuse tooja,
Taewa paistus, ilu, sära,
Minu kõige kallim wara,
Kes mu waimu jõddab, joodab,
Dige õne=teele saadab —
On mull karjaseks siin pantud,
Taewa Jsast hoidjaks antud.

Sellepärast rõemustellen
Ja suurt kurptust kustutellen,
Karjasele kiitust hüian,
Tema järel käia piian,
Astun hädast, waewast läbi,
Ei ma karda naeru, häbi,
Wõidan kurjust, kogun headust,
Pean pühaks Looja seadust.

Kui nüüd head teha nõuan,
Dige tee peal käia jõuan,

Uwitellen armetumaid,
Kawitellen rametumaid,
Jätan walskust, pattu maha,
Põlgan õelust, halbdust, paha —
Siis wõin Jeesu armust minna
Paradiisi püha linna.

20. Oh Lunastaja, õnnis olen.

(Wiisil: Oh wõitlejad, et käige peale.)

Oh Lunastaja, õnnis olen
Su armastuses hingades,
Ma mure orust wälja tulen
Su armu riiki tõttades,
Kus laulan Sulle lõpmata
Auu, kiitust, tänu rõemuga!

Kes aga pattu maha jätab
Siin ilma kõrbes kõndides,
Ja üksnes head teha wõtab,
Käib Lunastaja jälgedes.
See krooni wäärt saab armatud
Ja taewa riiki wõetud.

21. Ei ma farda.

(Wiisil: Ma tahan jätta maha.)

Kes wõib mind huffa mõista,
Kui Jumal on mu poolt?
Kes tohib wastu seista,
Kui Tema kannab hoolt?
On Tema armu-wari
Mu ümber alati,
Mis wihameeeste kari
Wõib teha minule?

Ma tean ja usun seda
Ja kiidan julgeste,
Et heldemat, kui Teda
Ei ole tõeste
Ja et Ta igas asjas
Mu ustaw abimees
Ja kõiges hädas, waewas
Müüd seisab minu eest.

22. Mere peal.

(Wiisil: Jeesus surma ära wõitja.)

Tormiga ja laenetega,
Ahastuses wõitleb teal
Hinge laew, kell hirmus häda

Selle ilma mere peal.
Laened tahtwad laewa katta,
Mere põhja sõudjaid matta,
Kõik siis tundwad ahastust,
Hüidwad Jeesult halastust.

Jeesus, armas Lunastaja,
Kuuleb nende palwet teal.
Maa ja mere walitseja
Keelab tormi mere peal —
Tuul ja meri seisma jääwad,
Lootjad hinged rõemu näewad.
Laew lä'äb rahus edasi
Jälle õigid radasi. —

Oh Sa wägew Jeesus tule
Minu südamesse ka,
Kui ma ilma mere üle
Pean sõudes minema!
Patu laened kohisewad,
Kurjad palju tüli teewad —
Üksnes Sa wõid waigista
Ja mu hinge lunasta.

23. Põllu peal.

(Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa.)

Oh Jõsand wõta puhasta
Mu südant tõe-waimuga,
Et Sinu sõnale ta saaks
Nüüd heaks wiljakandjaks maaks!
Tee kohad pehmeks, julaks tee,
Kus kalju — katki pekja see
Ja kisu wälja ohatad,
Mis wilja ära rikuvad.

Oh aita, anna tugewust,
Et kurat, maailm, liha=lust
Mind ei saa ial efsita,
Ei minu põldu rikkuda! —

Kõik kurjad mõtted hääwita
Ja waimu=põldu õnnista,
Et südant Sulle anname
Ja head wilja kanname!

24. Rikas ja waene.

(Wiisil: Nüüd surnu keha matame.)

Kord oli jün maailma sees
Üks wäga tore rikas mees,
Kes elas õige suureste
Ja maitstes rõemu rohkeste.

Ei hoolinud ta Jumalast,
Ei Tema pühast seadusest,
Waid karjus, firus, kurjustas
Ja waeste waewa hirwitas.

Seesama rikka wärawas,
Seal nähti waene, wäeti mees,
Kes waewalt liigutada wõis,
Et oli walu, paisid täis.

Ei rikas temast hoolinud,
Ei tema häda kuulanud,
Ei annud abi armetul,
Ei raasufestki rametul. —

Seal tuli wiimaks wiimne tund,
Tõi waesel mehel surma-und:
Siis inglid kantsid kalliste
Ja hinge üles taewasse,

Kus õitfes õige õnnistus,
Kus kosus püha kogudus,
Kus õnnelikud õiskasid
Ja elu-manna maitsefid.

Pea suri ka see rikas mees,
Kes kanti hauda kulla sees —
Ja hing läks aga põrgusse
Ja igawese walusse.

Seal alles ära tundis ta

Kuis ilma peal peab elama,
Oh kahju, hilja oli see,
Et käitunud juba elu=tee!

Sest armsad sõbrad astuge
Ja tõe=teele tõttage,
Oh jätke maha tighedust
Ja halbtust, ahnust, sõgedust!

25. Patt kõigil palju haawu lööb.

(Wiisil: See aeg on tõest' ufse ees).

Patt kõigil palju haawu lööb
Ja waewab hingekefi,
Ja õnne, rahu ära sööb
Ja külib pahandusi.
Ei hooli tema seadusest,
Ei õigusest, ei headusest,
Waid püüab eksitada.

See inimene hukka lä'äb,
Kes patu poole hoiab
Ja õnnistusest ilma jääb,
Kes kurjust teha püüab.
Seepärast jäta patu meelt
Ja ära lahku tõe=teelt,
Waid Jeesu järel kõnni!

Siis taewa Iisal hea meel,
Kes kõige asja looja,
Kui lapsed käiwad sellel teel,
Mis näitas Glu-tooja.
Siis ingli wägi rõemustab,
Sind, kui head hinge armastab,
Siis oled kõigil kallis.

26. Kudas saan rahu=riiki?

(Wiisil: Tulge ristiinimesed.)

Kui on Jumal warju=linnaks,
Abimeheks häda sees,
Kui on Jeesus wõidu=hinnaks,
Mu eest=kohtjaks kohtu ees,
Siis woin rõemast' tötata,
Rahu=riiki rutata.
Kus kõik pühad kiitust hüidwad,
Loojal tänu anda püidwad.

27. Tõuske ülesse!

(Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.)

Tõuske üles! waljust' hüidwad
Taewa Iisa sulased,

Kõiki koftu kutsu püiidwad
Kuningliku pulmale.
Walwage ja walmis olge,
Pulma kotta aegsast' tulge,
Kus jo peigmees ootab teid —
Pidu algab sedamaid!
Tõuske üles, puhastage
Pulma kuube usinast',
Batu=tolmu raputage
Peastja abil enestest!
Usu=lambi õli ostke
Jeesu jälgedesse jääge,
Et teid kuusaja ei saa
Põrgu sisse tõmmata!

28. Sündinud pi- medast.

(Wiisil: Oh Jeesus Kristus tule Sa.)

Jeruusalemma templi ees,
Seal kerjab sündin'd pime mees,
Maailma ilu ta ei näe
Ja südames on pime käre.
Ei wõi seal keegi parata
Küll mõni annab kopika;

Kes annaks filma nägemist
Ja waimule täit walgustust! —

Seal tuleb armas Jeesuke,
Maailma Peastja, tõsine,
Kaks andi kingib temale,
Teist ihule, teist hingele.

Ta ihu filmad lahti teeb,
Et sündind pime selgest' näeb;
Ka südand Tema walgustab,
Kui ennast temal ilmutab.

Ja mis maailm sest kõneleb?
Ta nägijaga kõneleb,
Ei taha Jeesust uskuda,
Ei Snnetoojat tänada.

Oh rumal, pöörane maailm,
Kui väga pime on su film,
Et tõsist walgust sa ei näe,
Et salgab ära Looja wäe!

Sa aga, armas Jeesuke
Mu waimu filmad lahti tee,
Et Sind siin maa peal uskus näen
Ja igawest' Su päralt jäen! —

29. Risti peal.

(Wiisil: Siion kaebab suures hädas.)

See, kes risti sambas rippub,
Jeesus — on mu armastus,
Minu usk Ta juure kippub,
Seal mu hinge õnnistus!
Tema sai mu Peastijaks
Ja mu rahu-kuningaks;
Mind Ta tuli lunastama,
Mõ eest ristil punastama.

See, kes risti sambas rippub,
Jeesus — on mu armastus.
Kui ka surm mu peale kippub,
Mis see muud, kui lunastus?
Jhu jälle põrmuks saab.
Hinge Jeesus ülendab,
Kes mu wõlad lepitanud
Ja mu hinge peiuks saanud.

Hinge Peastja, risti sambas,
Jeesus, minu armastus,
See, mis mind Su juure tõmbas,
On Su arm ja halastus.
Mina palun: hoia mind!
Kuni taewas kiidan Sind,

Et ja mind nii armastanud,
Kristi-surma kannatanud.

30. Kolgata mäel.

(Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.)

Waimus ruttan Kolgatale,
Kus mu Glu-kuningas,
Waatan üles risti peale,
Kus mu Peastja suremas;
Heidan põlwili seal maha,
Lahkuda ei enne taha,
Kuni Ta kõik lõpetand
Ja mu hinge lunastand.

Kristipuu peal rippud Sina
Äraneetud, alasti,
Sest saan pulmakuue mina,
Mis mind katab taewani!
Minsaks ehteks Sulle jäetud
Okas-kroon, Sull pähä säetud,
Et mind tahtsid kroonida,
Taewa elu-krooniga.

Päike katab ennast finni,
Kui ta näeb Sind surewat.
Kõigepüham koht saab lahti —
Hinged sisse ruttawad.

Maa ja meri wärisewad,
Mustad pilwed kohisewad,
Kaljud rõemfäst' lõhkewad,
Hauad lahti lähäwad. —

Issand, mötle minu peale,
Kui ma pean surema!
Anna kuulda oma heale,
Et ma ei wõiks eksida!
Sind, ma tahan ifka fiita,
Et Sa oled ilma süüta
Minu pärast kannatand,
Surnud ja mind lunastand! —

